

Plussen en minnen in de zorg

Yolanda van der Graaf

Dertig jaar geleden dacht geen chirurg erover om af te wachten bij een patiënt met een appendicitis, maar in dit nummer ziet u dat daar ook plaats voor is. Vergelijkende studies laten zien dat antibiotica soms een goed alternatief kunnen zijn voor chirurgie ([D3643](#)). Boermeester maakt de balans voor ons op ([D3510](#)). Met antibiotica help je weliswaar het merendeel van de patiënten van hun appendicitis af, maar alleen als die ongecompliceerd is, en die situatie is nog lastig te onderscheiden van de gecompliceerde appendicitis. Maar ook die selectie gaan we vast wel onder de knie krijgen. Daarmee is het nog niet klaar, want sommige dokters durven zelfs die antibiotica in trialverband weg te laten. Niet alleen blijft het mes de laatste decennia steeds vaker in de kast, als de chirurg dan toch moet snijden zie je daar aan de buitenkant steeds minder van. Vriens en collega's laten in twee bijdragen de ontwikkeling van de schildklierchirurgie zien ([D3397](#) en [D3514](#)).

Heel wat minder voortvarend gaan de ontwikkelingen in de evaluatie van de zorg. De laatste twintig jaar zagen we een enorme groei in het aantal zelfstandige behandelcentra (ZBC's) ([C4173](#)). En hoewel dit ongetwijfeld een zegen is voor velen die te lang op een staaroperatie of een nieuwe heup moesten wachten, weten we weinig tot niets over de kwaliteit van die zorg. Dat weten we overigens ook niet van de zorg in de ziekenhuizen en we moeten constateren dat al dat sturen op kwaliteit de laatste jaren maar weinig concreets heeft opgeleverd. Minstens zo zorgelijk is de wijze waarop we met onverwachte tegenvallers in ons zorgsysteem omgaan. Daarom opnieuw aandacht voor schadeclaims in dit nummer. Klemann en collega's laten zien bij welke specialismen deze claims terechtkomen ([D3548](#)). Goed dat we hierover steeds meer informatie verzamelen. Het is toch onacceptabel dat een gemiddelde schadeafhandeling meer dan 30 maanden duurt, met flinke uitschieters naar boven als het een dure fout is, tot gemiddeld meer dan 80 maanden? Natuurlijk kan dat veel sneller, maar dat zal vooral een kwestie van 'willen' zijn, niet van 'kunnen'.

— y.vandergraaf@ntvg.nl